

Autor: Abilio Ayuso

PLANETA DESSERT

Ilustrador Ronny Bravo

TP

*Relato escrito en catalán
¿Podría ser este el futuro de la raza humana?.*

PRÓLOGO DE ABILIO AYUSO

Este es un mini relato escrito por mi hijo para los juegos florales del colegio Stel-la de Barcelona cuando cursaba tercero de ESO.

Fue reconocida por los maestros como la mejor obra presentada, pero el director no quiso darle el galardón porque alguien le acusó de haber pulsado un timbre indebidamente días antes.

Además, el colegio extravió el original con el dibujo hecho a mano por Oscar.

A raíz de ello, Oscar nunca más ha querido participar en unos juegos florales de aquella escuela.

Estos hechos inspiraron mi relato: La lección del escultor.

Diari de l'astronauta:

Estic arribant al tercer planeta d'un sistema estel·lar desconegut, és un planeta estrany, perquè gaudint de totes les condicions adients per a la vida, es completament mort.

Un dels motius d'aquesta desolació, pot ser l'alt nivell de radioactivitat fora del normal, l'altre és la composició de la seva atmosfera que conté tota mena de verins.

Efectuaré un descens per analitzar l'entorn.

Al fer un vol baix, he verificat l'existència de restes d'antigues construccions, la qual cosa em planteja un gran interrogant, com podien viure éssers humans en aquestes condicions infernals?, decideixo aturar-me per prendre mostres sobre el terreny.

He sortit a explorar entre les ruïnes de les edificacions, es un treball lent i penós perquè porto posat el vestit de màxima protecció.

He trobat esquelets d'homínids, intentaré recollir tota mena de restes dels seus estris, per portar-los a la nau i esbrinar com va ser la seva civilització.

Estic de bona sort, entre les restes hi havia primitives gravacions, fetes en un rústic codi binari, que em donen la pista del que va succeir.

Aquesta raça de primats, va evolucionar descompassadament, varen assolir la creació d'instruments complexos abans d'arribar a la condició humana i això va significar la seva destrucció i la de tota vida al planeta.

Des de la seva posició encara animal, seguint els seus primitius instints, van utilitzar les eines i màquines creades, per aconseguir les finalitats més elementals, sense cap mena de control.

Micos evolucionats, gaudint d'un poder destructiu immens, el resultat no es va fer esperar, al final dels seus dies, van entreveure el seu destí, però cap dels grups enfrontats volia ser el primer en aturar-se.

Quan finalment es van posar d'acord, la contaminació atmosfèrica, el canvi climàtic i l'esgotament de recursos naturals, eren completament irreversibles, això va provocar una gran tensió, la guerra freda es va portar fins al límit, aleshores va succeir l'esclat, un petit país va llançar un míssil amb càrrega nuclear sobre els seus rivals, els aliats d'un i l'altre grup van intervenir i la guerra atòmica es va generalitzar.

Als llocs aïllats on la radiació era més feble, el clima i la contaminació van privar d'aliments als escassos supervivents, la fam i les malalties van rematar la feina de les bombes.

Mentre m'enfilo a l'espai, repasso amb pena les imatges d'antigues gravacions d'aquell que havia sigut un dels mes bells planetes de la galàxia, on la vida prenia milions de formes i colors diferents.

Curiosament m'adono que els seus habitants l'anomenaven “Terra”, un nom profètic per què és allò en que s'ha convertit a la fi, només en terra àrida i deserta.

FI...